

Testimoni

CÀNCER TESTICULAR

per Erich Potsch, Wolkersdorf (Alemanya)

octubre del 2001

“Què té a veure el meu gat amb els meus testicles?”

Quan el meu gat mascle tenia 17 anys, havia començat a exhibir els símptomes de la vellesa – problemes de ronyó, demacració total i ceguesa total. També tenia problemes territorials freqüents amb el seu cohabitant, Liza, una gata de 6 anys que havia estat vivint amb nosaltres durant molt de temps.

Jo havia rescatat el gat d'un refugi per a animals tres anys abans. La ceguesa sobtada va ser un gran canvi per a ell. Ho havia de portar a caminar pel jardí – fent com de gos guia, per dir-ho així.

Un bon matí, la porta del front que dona directament al carrer estava oberta. Sempre quan m'aixecava, els gats tenien gana i mai no s'apartaven del meu costat fins que els donava menjar. Aquest havia estat el nostre ritual diari. Però aquell matí en particular va ser diferent. La gata més jove estava amb mi encara, però el gat cec se n'havia anat.

El panorama era clar – porta oberta, el gat se n'havia anat! Durant l'any que havia estat amb mi, ell mai no s'havia atrevit a sortir al carrer transitat. I ara ho havia fet, i això estant cec, sense dents i totalment indefens!

Com diu la dita alemanya: “Estava desconcertat!” Tot i el meu enteniment de la Primera Llei Biològica, l'esdeveniment igual em va prendre per sorpresa i no vaig poder fer res sobre això. L'inesperat “conflicte de pèrdua” va assaltar completament al meu pensament racional.

A la meva bicicleta, vaig buscar el gat per tot arreu. Vaig fer una ullada sota cada auto i vaig mirar amunt de cada tanca. Algú em podria haver ofert un milió de dòlars en aquell moment i no ho hauria pres. En dues hores, havia cancel·lat totes les meves cites, i havia distribuït pamflets amb els detalls del meu gat al voltant de tot el barri.

La noia que reparteix les cartes va ser una benedicció, ja que poc després de sol·licitar ajuda per revisar amb els veïns respecte al parador del gat, ella va tornar amb excel·lents notícies del meu gat que estava tranquil·lament assegut en un jardí proper.

Quan finalment el vaig tornar a tenir als meus braços, el conflicte se'm va anar. De cop i volta em vaig adonar que havia perdut tot sentit del temps. Eren ara les 9:00. Això significava que jo havia estat un conflicte actiu per 3 hores.

A això de les 6 pm, vaig començar a sentir una sensació d'estirada al meu testicle esquerre que va créixer regularment amb més intensitat fins que estava en dolor agut. Aleshores el testicle havia crescut almenys al doble de la seva mida normal, i això també ocasionava una sensació d'estirada cap avall.

Em vaig posar un coixí calent entre les cames i simplement me'n vaig anar a dormir amb la mentalitat deliberada de sentir-me bé al matí, perquè el meu gat estava de tornada! I, qui ho diria, al matí següent el meu testicle havia per cert encongit a la seva mida normal i tot el dolor havia desaparegut del tot.

Si no hagués tingut coneixement de la GNM, amb molta seguretat hauria anat a un hospital, principalment pel dolor sever. Però llavors probablement ara estaria amb un testicle menys i impotent, per si fos poc, un repte per a la meva autoestima. I, potser, el veredicte mèdic: “Vostè té càncer testicular!”, fins i tot em podria haver ocasionat por a la mort que posteriorment podria haver conduït a un càncer de pulmó.

Gràcies, estimat Geerd, per la Germànica Nova Medicina!

Erich Potsch

Traduït de la versió anglesa
de l'original alemany

Font: www.LearningGNM.com

© LearningGNM.com

DESCÀRREC DE RESPONSABILITAT:

La informació d'aquest document no substitueix l'assessorament mèdic professional.